

Imposibila nuntă

Adrian Păunescu

Munții mei duhovnici au intrat în ceață
Clopote bătrâne bat pe mănăstiri
Când miroase-a iarnă, nunțile îngheață
Pentru noi, lunateci, imposibili miri.

Vin să ți se-nchine vânturi și dihanii
Viscolul asupra-mi cade ca un lat
Și ți-aș face nunta cu un sat de sănii
Și cu felinare și cai înstelați.

Îmbracăte-n alb prea fumoasă mireasă
Așa se cuvine în drama ce-o joc
Pe urmă plecam fiecare acasă
Și munții vor pune misterul la loc.

Pân să se întâmple tu vei fi cărunță
Mie o să-mi vină cea din urmă zi
Și va fi și-aceea tot un fel de nuntă
Și-mi vei duce grija și te voi iubi.

Ți-am adus mireasă, munții mei cu noapte
Nunți de animale se petrec în munți
Codrii de miresme și păduri de șoapte
Ele sunt salonul ne-ntâmpletei nunți.

Lumânări de nunta țin în labe urșii
Lupii suflă-n focul stânelor pustii
În rostogolire ne unesc obarșii
Nu-mi vei fi mireasă, mire nu-ți voi fi.

Te invit la nunta dulce și albastră
Unde zurgălăii scot argint din toți,
Ce păcat că totuși nu e nunta noastră
Ce păcat că morții i-am fost dat ca soț.